

tro — have noget Fortrin fremfor Synsmændene. Jeg kunde mod den høitærede Ministers Erfaring her sætte et æret Medlems Erfaring, nemlig det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), hvis Erfaringer jo forresten ofte ere meget mærkelige baade i Indhold og Omfang. Det ærede Medlem har gjort meget bedrøvelige Erfaringer for Landvæsenkommisssionernes Formænds Vedkommende, jeg tror, at den Slags Erfaringer er der ikke saa faa andre, der have gjort. Altsaa, selv om det nu er saa, at der kunde være Mangler ved Protokolførelsen, som det kunde være ønskeligt at rette, eller Sligt, tror jeg ikke, at det er en afgjørende Indvending mod Synsmændene. I ethvert Fald, saalænge Landvæsenkommisssionerne ikke ere anderledes, end de nu ere — det har jo været under Derveielse i Kommisssionen og omtalt her i Thinget, at man paa-tænker en anden Ordning af Landvæsenkommisssionerne — tror jeg, man bør blive staaende ved Synsmændene. Vi kunne jo saa gjerne antyde, at, hvis det skulde lykkes den høitærede Minister at opdage en bedre Landvæsenkommisssion end den, vi nu have, kunne vi jo altid forhandle med ham om saa at føre Synsmændsforretningerne over til den ny og bedre Landvæsenkommisssion. Men jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg tror, at Indretningen af en saadan ny Landvæsenkommisssion er Noget, der er lettere at tale om, end virkelig at gennemføre; thi det har sin praktiske Vanfærlighed at finde de Mænd, som virkelig skulle gjøre Arbeidet paa en saa fyldestgjørende og tilfredsstillende Maade, som man tænker paa. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madjen) gjorde nogle enkelte Bemærkninger, som tildels vistnok bero paa en Misforstaaelse af Forslaget. Naar han saaledes anede over, at Lodsæierne ved de private Vandløb ikke længere skulde kunne enes med hverandre om deres Sager, men altid skulde have en Autoritet, Synsmændene eller Sogneraadet, til at dele sig imellem, tror jeg ikke, at det ligger i Forslaget. Saaledes har jeg ialtsaid ikke forstaaet det. Jeg tror, at, naar de selv kunne blive enige, vil intet Mennekte lægge dem nogen Hindring veien eller forlange, at de skulle have denne Enighed bekræftet af en offentlig Myndighed. Nei, det tror jeg ikke; thi der staaar jo her i Proceduren for de private Vandløb, at naar Nogen fører Besværing, skal han henvende sig til Synsmændene osv., men naar Ingen af Deltagerne fører Besværing, tror jeg ikke, at man behøver at henvende sig nogetsteds. Bred-

ierne have da Lov til at have deres Ting for sig selv. Det nærer jeg ingensomhelst Tvivl om. Derimod har det ærede Medlem vistnok Ret i de Bemærkninger, han gjorde om Forholdet mellem § 3 og § 4. Det er vistnok saa, at § 4 ikke dækker det Tilfælde, som omhandles i § 3, hvor det er Amtsraadet, som paalegger Sogneraadet at optage et Vandløb som offentlig. De Udtryk, som ere brugte i § 4, passe kun paa det Tilfælde, hvor det er Sogneraadet, der tager Initiativet til Optagelsen af et offentligt Vandløb. Jeg har imidlertid forstaaet Bestemmelsen saaledes, at det virkelig var Meningen, at, ogsaa naar det udgik fra Amtsraadet, skulde den samme Fremgangsmaade iagttages med Beskjendtgjørelse og Opfordring til de Vedkommende, som er bestemt i § 4. Men det ærede Medlem har vist Ret i, at det kunde udtrykkes noget skarpere, end det her er slet. Forresten er det ikke noget Nyt i dette Forslag, at Amtsraadet kan optage Vandløb under offentlig Tilsyn. Allerede efter Loven af 17de Januar 1859 kan det ske. Imidlertid, jeg skal standse her. Enhver Ting skal have en Ende, og denne 1ste Behandling af Bandoledningsloven har vistnok nu naaet et Trin, hvorfra vi passende kunne gaa over til det næste Trin. Jeg skal til Slutning kun sige, at jeg glæder mig ved, at Forhandlingen er ført saaledes, at der ikke fra nogen Side er stillet noget Ultimatum, men at vi kunne gaa til det næste Trin med nogenlunde frie Hænder, og jeg tror, at det samtidigt er blevet klart, hvilke Parter den senere Forhandling vil dreie sig om, paa hvilke Punkter det er, at Modstanden vil samle sig. Jeg vil dog ønske, at de Punkter, hvor det har viist sig, at der ikke er Mere at gjøre, de Poster, som ikke længer kunne forsvares, ville blive opgivne, og at man med Hensyn til dem itide vil tage en Retraitestilling, thi noget af det mest Trættende er at føre en Kamp om Poster, der ikke kunne holdes.

Jagerslev: Jeg skal med det ærede Medlem, der nu satte sig, være enig i, at vi vistnok maa se at komme tilende med denne første Behandling, og skal derfor kun gjøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem og nogle andre ærede Talerere, der have rettet Bemærkninger til mig. Forinden skal jeg dog tillade mig at sige et Par Ord i Anledning af et Foredrag, som blev holdt i Lørdags af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel), og som uenegetlig i ikke ringe Grad interesserede mig. Først skal jeg be-